

Röda Röstler

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar april 2022, nr 73

III: Klas Sandberg

Röda Röster nr 73

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post den första arbetsdagen. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna.

Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton. Röda Röster distribueras via e-post den första arbetsdagen varje månad. Kontakta distriktsexpeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen.

Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Niklas Bjurström, Rebecca Hybbinette, Klas Sandberg och Monica Santa Cruz.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten. I nr 73 var en skribent man och en kvinna. Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten.

Presstop för nr 74 är den 16 apr..

Innehåll

Röda Röster nr 73..... 2

Låt tusen röster höras..... 3

Vänsterpartiet och Ukraina..... 4

Klas Sandberg, V Enskede

Högmod går före fall! 6

Rebecca Hybbinette

III: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom!

Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär.

Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del av samma diskussion. Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv.

Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår. Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjerna ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa.

Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta vara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

III: Klas Sandberg

Vänsterpartiet och Ukraina

Ingen vet ännu varför Putin förvandlat ett lågintensivt krig som rasat i Donetsbäcken till en regelrätt invasion. Det enda som är säkert är att framtidens historiker kommer att gråla länge och väl om saken.

Den ryske säkerhetspolitiske experten Andrej Kortunov som fick frågan svarade att de flesta av hans kollegor snarast skulle ha avrått, att eventuella vinster inte skulle stå i proportion till kostnaderna.

Men de hade inte blivit tillfrågade. Beslutet måste ha kommit från en trängre krets kring Putin.

Kanske kan det ingå i ett växelspel som pågått ända sedan det kalla kriget. Varje gång någon av parterna kände att de gjort en vinst på den internationella arenan

kom genast en ström av påtryckningar från hökaktiga rådgivare om att "följa upp" och "visa styrka".

USA förlorade Vietnamkriget 1975. (Det kriget startade i sin tur ett misslyckat försök att "visa styrka".) Sovjet "följde upp" genom att etablera inflytande i Angola och Mozambique, till dess man ingrep en gång för mycket i Afghanistan.

Kanske Putin kände sig ha vinden i ryggen den här gången. USA har lidit ett förkrossande nederlag i Afghanistan och ligger fastkörd i Mellanöstern. Ryssland hade en enda klientregim i Mellanöstern, Syrien. Den hade man framgångsrikt lyckats försvara. Något som USA misslyckats med under tjugo års "krig mot terrorismen".

...

Det här kriget kan hålla på länge.

På pappret har Ryssland en gigantisk armé om 900 000 man. De skall försvara ett land som sträcker sig över 11 tidszoner. Bara en del av styrkan är tillgänglig, lös och ledig. En del ligger i garnison vid diverse gränser, servar utrustning eller utbildar rekryter. Återstår 200 000 man att sätta in i angreppet mot Ukraina. Det är ungefär lika mycket som ukrainarna har för att försvara MEN, ukrainarna har på krigets första dag börjat inkalla folk. Det kommer att ta tid att förvandla det nya manskapet till en armé. Men ukrainarnas styrka kommer att öka.

Ryssland kommer att ha svårt att mobilisera sina resurser.

Ryssland har större befolkning, större

ekonomi men en stor del är vilande. Ryssarnas entusiasmen för kriget är sval. Normalt när en stormakt kör fast militärt svarar den med att mobilisera. Höja skatterna. Värva mer folk.

Putin har svårt att öka insatserna. Protesterna riskerar att öka. Han har nästan ännu svårare att backa ut ur eländet utan en seger.

Han kan tänka på hur Chrustjov avsattes efter Kubakrisen.

Det är som förgjort ur Putins synvinkel. Han kan varken gå fram eller backa.

Konsekvenser för V

-Hur faaaan kunde ni gå med på att skicka PANSARSKOTT till UKRAINA?

Frågan vrålades fram av energiske Anders just innan promenaden ut till caféet vid vägens ände började. Anders är politiskt vänster. Dock, han är inte medlem av vårt parti.

-För FÖRSTA gången sedan finska

vinterkriget skickar Sverige VAPEN till krigförande land. Och er ordförande bara mumlar något om att hon sysslar med annat. Kunde ingen ÅTMINSTONE kläcka ur sig ett vettigt svar???

Jag svarar något om att Vänsterpartiet egentligen inte har någon åsikt om försvars och säkerhetspolitik. Vi har en ny och fräsch ordförande som det var tänkt skulle gå fram med en rad välvalda samhällsfrågor i valet.

_-VADDÅ DÅ? Gormade energiske Anders. Ni har kanslier med FAST ANSTÄLLD PERSONAL. NÅGON där borde väl ha haft tid eller ork över att formulera något?

Hur blev det så?

En gång för länge sedan gjorde V mediokert ifrån sig i ett val. Det kom en valanalys som upplyste om att vi plottrade ut oss på för många frågor. Det bestämdes att vårt parti måste rensa i rabatten.

Tanken bet sig fast. Får inte driva för många frågor. Då exploderar väljarnas huvu-

den. Inte för många frågor. Inte för många frågor. Inte...

Bland mycket annat kapades försvars- och säkerhetspolitik.

Det blev en icke-fråga. Debatteras inte. Studeras inte.

Det verkade logiskt. Normalt är det trista frågor om kaliber dimensioner och bygdemajorer som med fördel kan lämnas därhän. Man glömmer vad som händer om en större, internationell kris flammar upp. Då blir säkerhetspolitiken istället front, center och eftertrupp i hela det politiska livet.

Detsamma gäller varje gång verkligheten vägrar inrätta sig efter valstrategin.

Nu riskerar vår ledning att istället att bombarderas av frågor om Ukraina och om försvar och säkerhetspolitik och framstå som virrpannor varje gång.

Sedan börjar Energiske Anders promenaden. Jag svettnas blod för att hänga med.

Klas Sandberg, V Enske

Högmod går före fall!

Om och om igen upplever vi historiens små kortväxta diktatorer fylla sina ådror med maktens berusning. De är förblindade som vanligt av sin egen storhet och saknar barnets klara blick, som pekar och säger att kungen är naken. Mussolini var känd för sin tyranni, men också för sitt löjeväckande kroppsspråk. Lika så lille Hitler, som Chaplin hade som inspiratör för sin fantastiska gestaltning av den absoluta maktens fasa och löje. Jo, använd löjet och i bästa fall, satiren, som vapen mot förödelse och förtryck. Använd det för att stärka motståndet!

Det finns många förklaringar till Rysslands invasion i Ukraina. Men det finns inga ursäkter. Det finns också förklaringar till ifall Danmark skulle vilja återta Skåne, men det finns ingen ursäkt. Garantin för att de inte sker är för att vi båda är demokratier. (Med det lilla tillägget till förståelse för danskarnas situation, att de har nog av fulla svenskar som det är, utan att också vilja införliva dem och dessutom behöva betala för det!).

Jo, det finns historiska förklaringar till Rysslands koppling till Ukraina. Den

ryska kulturens vagga. Kärnan från vilken det slaviska alfabetet spreds. Det alfabet som skapades av de bulgariska munkarna Kiril och Metodi. Detta innebar att bibeln kunde översättas till slaviska och äntligen kunde slaviskatalande folk förstå vad som predikades i kyrkorna. I kyrkor där grekiskan hade härskat. Det kyrilliska alfabetet på 900 talet var en revolutionär händelse. Den bulgariska kungadottern Helena blev bortgift med en ättling till Rurik, i Kievsk Rus. Hon tog med sig alfabetet och därefter spreds det skrivna ordet bland slaverna. Det väldiga slavriket kallades för Ryssland från ruserna som hade grundat Kievsk rusdynastin och första statsformeringen på sin tid i området. Kievsk Rus grundades av Rurik från dagens svenska Östersjöskärgård. En vikingaledare som bland så många andra tog sig över Östersjön och in på floderna i öst. Han följde floden och kom till Kiev. Där grundade han sin dynasti. Den Ruriska dynastin varade omkring 800 år.

Varför det svenska engagemanget Ukraina? Handlar det verkligen om Europa? Var engagemanget lika stort under krigen på Balkan, som också ligger i Europa? Javisst ja, vi har ju ingen gammal vikingahövding där på Balkan, eller har vi det?

De vikingar som var här vid Östersjön i skärgården, kallades för Ruser. Rus var en dåtida militär term för en militär organisering. Man delade upp vikingarna, huvudsakligen män, men det har bevisligen också förekommit kvinnor som var indelta. Varje viking var tilldelad ett skepp som denne skulle ta sig till vid skarpt läge. Denna indelning kallades för "roddarlag", eller "rorslag", som blev "roslag", som blev rus, ruser, vars område kallas Roslagen. Ruserna i Kiev spred namnet rusernas land som blev Ryssland. Hänger ni med?

Kanske vi också ska begära äganderätt av Ukraina av historiska skäl som Putin? Jag

hoppas att det inte är en bakomliggande chauvinistisk orsak till vårt stöd för det ukrainska folket! Som en förevändning att satsa de mytiska 2% av statsbudgeten till försvaret, som leder till...hoppas, oj, nu kan vi bli medlemmar i Nato, tänka sig vilket sammanträffande!.. ni vet. Den magiska gränsen för att komma in i Nato. Är det chauvinism, Natovurmare eller krigsprovokationer som har fått luft under vingarna nu i samband med kriget mot Ukraina? Eller är det ett uppvaknande i att vi inte längre lever i en Törnrosadrom och att ingen (inte ens en Nato) prins kommer att kyssa oss till liv?

Med Putinlogik skulle vi också spänna musklerna för att "återta" Ukraina.

Tänk på vad Ukraina betyder på ryska, Okrainina, det betyder vid utkanten. Troligtvis vid utkanten av det ryska väldet. Vi kan också säga att Ukraina är vid utkanten av Europa. Ett bra namn som visar på en utkantsplacering som nu har blivit ett centrum. Sådan är dialektiken, idag i utkanten, i morgon i centrum.

Jo, det var en ukrainsk komiker som blev president i Ukraina. Som så många andra tröttnade det ukrainska folket på en rad buskisamatörkomiker till presidenter som de hade och valde en professionell dito. Medan ryssarna alltjämt har en amatörkomiker som president, men en farlig sådan. Tjuvarna i Kreml är välorganiserade. Deras kleptokratiska samhälle börjar få sina törnar och då kan saker som man inte har planerat hända. Svenska nazister åker till Ukraina och tränas av Azovbataljonen för att slåss mot ryssen. Azovbataljonen är nazistisk, stödd av Ukrainska regimen, där har Putin en poäng. En förklaring, men ingen ursäkt för krig. Nazister har alltid varit välrepresenterade i Ukraina och det var troligtvis den enda sovjetrepubliken som hade inhemska nazister som stödde Hitler i sitt försök att krossa Sovjet. Ryssland klev ur Sovjet till kapitalets glädje, nu skulle det bli en kapitalistisk demokrati. Men det blev som så ofta,

en kleptokratisk diktatur. Kleptokrati är den mer formella termen för tjuvsamhälle. Men det är inte detsamma som en ursäkt för krig.

Chaplin lekte med jordklot som uppblåsta bollar i sin film och satir över nazidiktaturen och alla de komplexfyllda små männen med makt. Konsten är en lisa för själen. Glöm aldrig konstens roll bland alla mänskliga behov!

Idag ser vi åter en liten högmodig diktator med ett eget löjligt kroppsspråk vilket blir naturligtvis lockande och en inspiration för konstnärerna.

Ni ser framför er på TV, de raska stegen, nedböjt huvud på sned och en fladdrande vänsterhand. En liten man som går genom de tsaristiska dörrarna, gjorda för 4 meters män, så ni kan tänka er hur det känns för den som är bara 1.5 m. För att sedan fortsätta traska genom de gyllene salarna där det krävs lite pondus för att bära upp helheten och inte framstå som liten och löjeväckande. Under slottspromenaden hålls den högra armen stilla längs sidan som om den försvarar en pistol. Här har ni Putins kroppsspråk. Sätt fart skådisar!

Putin har gjort allt för att komma till makten. Imponerande. Putin har serverat kaffe till pampars gäster, han har gjort allt för att bli den tsar han är i dag. Och han har lyckats, glöm inte det.

Det är verklighetsflykt att tro att det går att diskutera förnuft med en sådan fullblodskarriärst. Det är bara vinst eller förlust som gäller. När tsarerna i den ryska historien har blivit för stora, när deras stöveltramp har blivit för tungt för att folket ska mäkta med...så växer det ett mullrande missnöje, uppror, koketterier, samlingar av mäktiga män, vars intressen blir hotade och som då sätter stopp för tyranniet. Någon läglig palatskupp sker. På ett eller ett annat sätt. Vill tjuvarna som kallar sig för oligarker, ha en chans att behålla sitt tjuvgods, måste de avsätta Putin. Alla de från ryska folket stulna miljarderna finns spridda i trygga västliga, demokratiska bankhänder. Varför stoppar inte bankerna i väst oligarkernas tillgång till de stulna pengarna? Man sa ju så. Pengar luktar inte, så när man med ena handen viftar om att frysa tjuvarnas tillgångar, låter man kranen stå vidöppen med den andra.

Ett hyckleri utan dess like. Putin är den uppenbara skurken. Men hur är det med den "goda" sidan? Har inte Putin skäl till sitt försvar och kritik? Fortfarande; detta är frågor och förklaringar – ingen ursäkt till anfallskrig.

Det är ingen slump, snarare en naturlig utveckling att folken har formulerat ordspråket "högmod går före fall". Putin kan välja, att antingen fasa ut, eller så följer han rösterna i huvudet rakt ner i avgrunden. En dag kommer en komiker gestalta hans kroppsspråk i en satir och göra honom odödlig i konstnärliga, satiriska sammanhang.

Han borde nöja sig med det, nu kommer vi minnas honom som den lille grabben som gjorde en världskarriär, missade crescendo och föll på eget grepp.

Han tar med sig så många fler i graven och hotar en hel värld. Han bärs av Jasägare som smiter från sitt ansvar. Han bärs av möjliggörare som förnekar sin roll både här som där och ljuger inför sig själva och världen. De förminskar, förnekar, klamrar sig fast vid politiska dogmer. Jasägare, ynkryggar som tillhör den del av mänskligheten som inget har att bidra med, förutom det gödsel de i likhet med växande grönska och djurarter förmår prestera.

Jag lever i ett land där jag kan publicera detta utan repressalier. Eller?

Jag är pacifist. Jag vill ha fred. Jag vill inte kriga. För att slippa det, kämpar jag för fred.

Skulle jag uppleva i mitt Sverige, vad ukrainarna får göra idag, kommer jag inte att fly. Jag kommer inte belasta andra då jag är redan gammal. Jag kommer att kämpa emot. Jo jag, pacifisten kommer att strida. Och mina gråa hår hindrar inte det. Vi får se ifall ansvariga myndigheter vet hur de ska ta tillvara på sin befolkning och dess kompetens till försvaret av vårt samhälle. Vi är många som kan bidra, under förutsättning det finns organisering och ledarskap. Sådana som kan organisera och leda. Det har blivit skralare av den varan i landet efter att alla sitter med näsan i den digitala världen och vill tjäna lite extra på NPM systemet. Vi har en uppsjö av googleprofessorer, allvetare... Snarare har de en indoktrinerad positivistisk, uppsplittrad kunskap inom små olika sektorer. Medan

vetskap om helheten lyser ofta med sin frånvaro.

Jag vill uppmana alla ni som känner er inte ha med vårt samhälle att göra, men som ändå bor här och drar dess fördelar och som väljer att stå på sidan och glo, att tänka på följande:

Det har inget att göra med kön, ålder, kulturell bakgrund, utseende, klass, som gör dig duglig i försvaret av vårt samhälle. Det finns människor om de får utrymme, som kan hantera det komplexa scenariot. Bor du här, oavsett orsak, är det ditt hem som måste försvaras, hållas rent och i ordning. Behovet är redan stort. Alienationen har vuxit så pass att människor tror att det är alltid någon annan som ska "fixa" problemen.

Ditt ställningstagande i att försvara Sverige eller inte, har inte med hud, klass, kön att göra, utan helt med vilka intentioner du har, vilka ideal du följer. Om du vill värna om vårt gemensamma samhälle, eller ej. Vågar du stå för det, låt oss diskutera det. Då har vi en grundläggande demokratisk stomme till skiljaktligheter... men vänder du dig bort, har du valt att ställa dig utanför samhället. Det får också konsekvenser. Demokratin är inget smörgåsbord där man väljer vad man vill ha, utan att ge något tillbaka till samhället.

Under senaste 30 år har vi haft två krig i Europa. I Jugoslavien och i Ukraina. Med Balkans oförmåga att samtala och vara diplomatiska så kommer kriget där troligtvis att blossa upp igen. Tito lade en blöt filt på folkens olika intressen. Detta var framgångsrikt så länge han levde. Nu vill Serberna sköta det i en chauvinistisk stil, med en Putintouch. Det blir i så fall krig igen.

Totalförsvaret som ska riggas enligt statsministern, kan ses som ett försvar för vårt samhälle, mot det våld som redan frodas. Ett försvar mot underminering av dem med andra intressen än svenska. Mot de krafter som splittrar och klyver folket i bitar. Krig behöver inte enbart innebära tanks och bomber. Vi har hybridkrig, som går på infrastrukturer, på utbildningsväsen, sociala organisationer, de vill påverka din medvetenhet och utnyttja dina svagheter i deras egna intressen. Mot detta måste vi

öka medvetenhet, kunskap och ta ansvar för
vårt gemensamma samhälle. Till vårt försvar
förutom totalförsvaret har vi vår framgångs-
rika alliansfrihet. Släng inte ut barnet med
badvattnet alla natovurmare! Inga kärnvapen
på svensk mark! En kamp för fred är kamp
för liv!

Vi gråter med dig, Ukraina!

Vi gråter idag.

Vi knyter vår näve i morgon.

I övermorgon organiserar vi!

Upp till kamp för fred!

Rebecca Hybbinette

